

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

6. marts 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. marts 2001 – vedlægges Økonomiministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Paul Nyrup R.

**Aktuelt notat vedr. møde i Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001
vedr. Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. marts 2001**

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd i Stockholm (den 23.-24. marts 2001)
  - Rapport fra vismandsudvalget om regulering af de europæiske værdipapirmarkeder (Lamfalussy-rapporten) (s 1-4)
  - De offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse: Bedre kvalitet og holdbarhed (s 5-8)
  - Årsrapport om strukturreformer - 2001 (rapport fra EPC) (s 9-12)
  - Statusrapport fra EIB om Innovation 2000 initiativet (s 13-17)
  - Strukturelle indikatorer, et begrænset sæt indikatorer (s 18-19)
  - Kommissionens synteserapport (20-35)
  - De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (s 36-41)

2. EU-budgettet (s 42-48)
  - Decharge proceduren for 1999
  - Sund finansforvaltning
  - Prioriteter for EU budgettet for 2002

3. Implementering af stabilitets- og vækstpagten: Opdaterede stabilitetsprogrammer for Belgien, Spanien, Luxembourg og Portugal (s 49-59)

4. GALILEO: Finansielle aspekter (s 60-62)

Aktuelt notat til brug ved mødet i Folketingets Europaudvalget den 9. marts 2001 vedr. ECOFIN den 12. marts 2001

Dagsordenspunkt 1.a: Rapport fra Lamfalussy-gruppen

1. Baggrund

Under ECOFIN blev der den 17. juli 2000 nedsat en såkaldt vismandsgruppe, med tidligere præsident for EMI, Alexandre Lamfalussy, som formand. Gruppen har set på den finansielle reguleringen af værdipapirmarkedet i EU, herunder specielt beslutningsprocedurerne på området i EU.

Den endelige rapport blev offentliggjort den 15. februar 2001 med henblik på forelæggelse for Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2001 i Stockholm. Rapporten indeholder bl.a. et oplæg til en strategi for den fremtidige integration og regulering af det europæiske værdipapirmarked, herunder særligt en plan for, hvorledes beslutningsprocedurerne for EU-reguleringen kan effektiviseres.

2. Formål

Formålet med drøftelserne i ECOFIN er at få medlemslandenes stillingtagen til rapportens anbefalinger, idet rapporten skal forelægges for Det Europæiske Råd i Stockholm den 23.-24. marts 2001.

3. Indhold

Rapporten stiller en række forslag til, hvorledes reguleringen af værdipapirmarkedene kan effektiviseres på EU-plan. Disse kan stort set opdeles i tre grupper: Forslag om udvidelse hhv. modernisering af et antal direktiver, forslag om styrkelse og ændring af beslutningsprocessen ved indførelsen af rammedirektiver samt et antal forslag, som primært retter sig mod en forbedring af metoderne til

højnelse af standarderne på området.

I den sidste gruppe kan nævnes forslag om øget løbende samarbejde mellem tilsynene, konvergens i tilsynspraksis, øgede ressourcer til området, herunder til Kommissionen, udarbejdelse af en rapport, der skal vise de økonomiske fordele ved øget europæisk integration på værdipapirområdet (pendant til Cecchini-rapporten fra midten af firserne) samt en øget fokus i sektoren selv på best practice.

Når rapporten foreslår disse tiltag skyldes det, at det er vurderingen, at de eksisterende regler er gennemført forskelligt i medlemslandene, og at der derfor er en forskellig behandling af samme typer virksomhed i EU. Hertil kommer, at såfremt systemet ikke ændres, vil det bevirke et fragmenteret finansielt marked i Europa, hvilket vil være til skade for bl.a. de mindre børser og for den økonomiske udvikling i EU. Rapporten tager afstand fra en løsning med en europæisk myndighed på området, hvilket også ville kræve en ændring af traktaten.

Vedrørende processen omkring rammedirektiverne foreslås en firetrinnsmodel.

Trin 1 vil fungere efter den almindelige EU-beslutningsprocedure. Kommissionen skal inden forslaget til direktiv fremsættes have en åben proces og foretage høringer. Rådet vedtager på forslag af Europa-Kommissionen direktivet efter fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet. Direktivet vil indeholde de centrale principper og regler og således skulle have karakter af et rammedirektiv.

Desuden vil der være en bemyndigelse til fastsættelse af yderligere regler på trin 2. Europa-Parlamentet vil være med til at fastlægge bestemmelserne om bemyndigelsen og kan modsætte sig, at der i et direktiv fastsættes en bemyndigelse til det arbejde, der skal foregå på trin 2.

På 2. trin udfyldes det overordnede direktiv vedtaget på trin 1 med tekniske og praktiske forskrifter, der skal gælde direkte i medlemslandene. Til dette formål foreslås der oprettet en EU-værdipapir-komite (EU Securities committee (ESC)).

Formanden vil være Europa-Kommissionen. Det konkrete forslag fremsættes af Europa-Kommissionen.

Der vil under hele proceduren være fuldstændig åbenhed overfor Europa-parlamentet. Finder parlamentet, at forslaget går videre end bemyndigelsen, har Kommissionen pligt til genoverveje forslaget.

På trin 3 skal en komite bestående af medlemslandenes tilsynsmyndigheder (EU Securities Regulators Committee) arbejde for en fælles fortolkning af anbefalinger, retningslinier og fælles standarder på områder, der ikke er dækket af EU-lovgivning. Endvidere bliver komiteen konsulteret i forbindelse med forslag under trin 2 og skal endvidere sikre en ensartet implementering af direktiver og regler fastsat på trin 2. Komiteen træffer beslutning med enstemmighed.

Trin 4 er indebærer en styrket en overvågning af den nationale gennemførelse af reglerne. Kommissionen skal overvåge om de enkelte medlemsstaters lovgivning overholder direktiver og trin 2 regulering.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapportens anbefalinger sigter mod at styrke det inde marked på det finansielle område. På det foreliggende grundlag må det vurderes, at forslaget, hvis det vedtages, vil indebære et mere fælles europæisk værdipapirmarked.

5. Høring

Rapporten er i høring med svarfrist den 5.-6. marts 2001.

6. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Statsfinansielle, samfundsøkonomiske og lovgivningsmæssige konsekvenser

I rapporten er der stillet nogle forslag, der efter alt at dømme vil indebære ændringer i den måde, hvorpå danske synspunkter skal gøres gældende i EU på værdipapirområdet.

8. Tidligere forelæggelser for Europa-udvalget

Rapporten har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. marts vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. marts 2001

Dagsordenspunkt 1b: Drøftelse af udkast til fælles Kommissions-Råds rapport om de offentlige financers bidrag til vækst og beskæftigelse

Nyt notat

Baggrund

Det Europæiske Råds møde i Lissabon anmodede Rådet og Kommissionen om senest i foråret 2001 at forelægge en rapport, der vurderer de offentlige financers bidrag til vækst og beskæftigelse, samt vurderer om der i tilstrækkeligt omfang er taget initiativer til at:

- lette skattetrykket på arbejdsindkomst især for lavindkomstgrupper samt forbedre skatte- og indkomstoverførselssystemernes incitamenter til arbejde og uddannelse.
- omstrukturere de offentlige udgifter i retning af større vægt på offentlige investeringer i uddannelse, forskning, innovation og informations teknologi.
- sikre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser, herunder belyse udgiftspresset fra et stigende antal ældre.

Arbejdet sker på baggrund af den i Lissabon vedtagne åbne koordinationsmetode, der skal hjælpe medlemslandene til at udvikle deres egne politikker til at nå målet om at skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre jobs og større

social samhørighed.

Formålet med rapporten om de offentlige financers bidrag til vækst og beskæftigelse er at skaffe et bedre grundlag for at vurdere de kommende års finanspolitiske udfordringer i EU-landene samt give politikanbefalinger til at imødegå disse udfordringer.

På mødet i ECOFIN den 19. januar 2000 var der en drøftelse af Kommissionens udkast til den fælles rapport. ECOFIN fandt, at den fælles rapport skulle være relativt kort og fokuserer på politikanbefalinger og klare budskaber. Det er hensigten at den fælles rapport til Det Europæiske Råd i Stockholm i 23-24. marts 2001 skal godkendes på ECOFIN-mødet den 12. marts.

Indhold

Det Europæiske Råd i Lissabon har fastsat et nyt strategisk mål for EU. EU skal være den mest konkurrencedygtige og dynamiske vidensbaserede økonomi i verden, med en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre jobs og en større social sammenhængskraft. Den fælles rapport følger op herpå ved at pege på, at de offentlige finanser kan bidrage hertil ved at fremme vækst og beskæftigelse gennem tre kanaler: 1. Sunde offentlige finanser kan sikre en stabil økonomisk udvikling med stabile priser og lav rente. 2. Skabe de rette incitamenter via skatte- og indkomstoverførselssystemerne til arbejde og uddannelse. 3. Omstrukturere de offentlige udgifter i retning af større vægt på offentlige investeringer, uddannelse, forskning og innovation.

Fastholdelse af sunde offentlige finanser i ØMU

- Efter mange års anstrengelser med at opnå sunde offentlige finanser, er udfordringen fremover at fuldende dette mål og at fastholde sunde offentlige finanser samtidig med at sænke skattebyrden (især for lavindkomstgrupper), styrke de offentlige investeringer og forberede de budgetmæssige konsekvenser af aldringen af befolkningen.

De budgetmæssige udfordringer kan opdeles i tre forskellige tidshori-

sonter:

- Kortsigtede udfordringer: I overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten er der behov for at undgå pro-cyklisk (konjunktur-medløbende) finanspolitik, især ved stram udgiftskontrol. Kommissionen vil i samarbejde med EPC og EFC udvikle metoderne til at vurdere finanspolitikken.
- Mellemlistede udfordringer: Skatte- og udgiftsreformer må tilrettelægges så der opnås en holdbar reduktion af skattebyrden og maksimering af deres bidrag til vækst og beskæftigelse. Skattereduktioner skal derfor følges op med en stram kontrol med, og hvor det er passende, reduktion af de offentlige udgifter. De bør også målrettes mod fjernelse af stivheder, især på arbejdsmarkedet. Der må fastlægges en passende balance og rækkefølge mellem gældsnedbringelse, skattereduktioner og finansiering af offentlige investeringer på nøgleområder. Denne balance kan variere i henhold til særlige omstændigheder og prioriteringer i de enkelte medlemslande.
- Langsigtede udfordringer: En tre-strengt strategi er nødvendig for at imødegå de økonomiske og budgetmæssige udfordringer fra aldringen af befolkningen. Den bør omfatte:
  1. en hurtigere reduktion af den offentlige gæld, så rentebyrden kan reduceres og skabe råderum til øgede udgifter til ældre.
  2. arbejdsmarkedsreformer der kan øge erhvervsdeltagelsen, især blandt ældre og kvinder. Blandt andet kan forbedrede muligheder for livslang efteruddannelse sikre, at ældre forbliver på arbejdsmarkedet. Kvinders erhvervsdeltagelse kan øges ved at sikre bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv, blandt andet ved at tilgodese behovet for børnepasning.
  3. reformer af de offentlige pensionssystemer er et nødvendigt tiltag i mange medlemslande.

I fremtidige stabilitets- og konvergensprogrammer skal der indgå et

afsnit om den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser.

Gøre skatte- og indkomstoverførelsessystemerne mere beskæftigelsesvenlige.

- Generelt er der blandt andet i forbindelse med skatteomlægninger sket reduktioner af indkomstskatten i EU-landene for at gøre skattesystemet mere beskæftigelsesvenligt, men indkomstskatten er stadig relativ høj. Mange EU-lande har på det seneste taget skridt til at reducere indkomstskatterne. I de fleste EU-lande er der tale om generelle indkomstskattereduktioner, mens nogle lande målretter skattelettelserne mod lavindkomstgrupper med børn.
- I de fleste EU-lande er der kun sket mindre ændringer af indkomstoverførelsessystemerne til forbedring af incitamentet til at arbejde.
- Rådet opfordrer medlemslandene til at fremme, hvor det er passende, reformer af skatte- og indkomstoverførelsessystemet, med det mål at øge incitamentet til at arbejde og fjerne arbejdsløshedsfælder.

Omstrukturere offentlige udgifter mod offentlige investeringer og uddannelse

- De offentlige udgifter bør omstruktureres i retning af større vægt på offentlige investeringer i informations teknologi, uddannelse og forskning mv.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten kan bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten, herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget notat i sagen d. 17. januar 2001.

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den
9. marts vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. marts 2001**

**Dagsordenspunkt 1.c: Forberedelse af DER i Stockholm
- EPC's rapport om strukturreformer**

Nyt notat

Baggrund

På Det Europæiske Råds møde i Cardiff i juni 1998 blev det besluttet, at medlemslandene og Kommissionen skulle udarbejde årlige rapporter vedrørende konkurrenceforholdene på produkt- og kapitalmarkederne.

Rapporterne er et led i overvågningen af medlemslandenes samlede strukturpolitik og konkurrenceforholdene i det indre marked, og de bidrager til udarbejdelsen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier. Endvidere bidrager rapporterne til at belyse, om EU er på sporet i forhold til de mål, der blev besluttet på Lissabon-topmødet.

EPC's rapport opsummerer resultaterne af dette års eksaminationer af medlemslandenes økonomiske politik. Som et centralt grundlag for eksaminationerne indgår dels de rapporter hvert land udarbejder om strukturreformer på produkt- og kapitalmarkederne dels Kommissionens Cardiff-rapport.

Indhold

EPC's rapport omhandler såvel strukturreformerne på produkt-, kapital- og arbejdsmarkederne som den langsigtede udvikling på de offentlige finanser samt påvirkningerne mellem strukturreformer og den makroøkonomiske politik. Som særlige temaer har dette års rapport haft:

- a) Politiske initiativer med henblik på at lette overgangen til det vidensbaserede samfund
- b) Beskæftigelsesfremmende reformer af skatte- og overførselssystemerne
- c) Gevinster for borgere og forbrugere af strukturreformer.

I rapporten konkluderes, at medlemslandene i de senere år har gjort gode fremskridt med hensyn til at gennemføre strukturelle reformer. Strukturreformerne har bidraget til den positive udvikling i vækst og beskæftigelse i EU, hvilket styrker mulighederne for at forbedre den sociale samhørighed. Hertil kommer de direkte fordele af strukturreformerne for forbrugere m.fl. i form af lavere priser, bedre information og lavere administrative byrder.

Liberaliseringerne inden for telekommunikationssektoren og til dels el-sektoren fremhæves, mens der er gjort færre fremskridt med hensyn til at øge konkurrencen inden for blandt andet naturgas-, transport- og postsektorerne. Der er gjort gode fremskridt med implementeringen af indre marked direktiverne og med at reducere de administrative byrder, hvorimod der er mere beskedne fremskridt inden for reguleringen af offentlige indkøb.

Der omtales en række initiativer, som medlemslandene har gennemført for at forbedre betingelserne for overgangen til et vidensbaseret samfund (herunder nationale handlingsplaner, styrkelse af konkurrencen med henblik på at opnå lavere priser på adgangen og brugen af internettet og lovgivning vedrørende e-handel). Der er ifølge rapporten fortsat behov for at øge uddannelsesindsatsen, mere forskning og udvikling samt flere initiativer vedrørende overførselssystemet og arbejdsmarkedet.

Der er gennemført en række skattereformer med positive strukturvirkninger på vækst og beskæftigelse. Det nævnes, at konjunktur- og budgetvirkningerne af disse reformer bør vurderes nøje af hensyn til inflationspresset, de mellemfristede krav i Stabilitets- og Vækstpagten samt de offentlige finansers langsigtede holdbarhed, idet der tages hensyn til medlemslandenes forskellige situation. I mange lande er der fortsat behov for langsigtede strategier for håndteringen af

udfordringerne for de offentlige finanser af et stigende antal ældre.

I rapporten peges på 4 områder, hvor der er særligt behov for yderligere initiativer:

1. **Sikre effektiv konkurrence og færdiggøre det indre marked.** Der peges på behovet for at øge konkurrencen blandt andet inden for visse netværksindustrier som el-, gas-, transport-, og postsektoren. Konkurrencemyndighedernes rolle bør styrkes og deres uafhængighed sikres. De finansielle tilsynsmyndigheder må samarbejde som følge af internationale fusioner mv.
2. **Reform af overførselssystemer og arbejdsmarkedsregulering.** Skattereformerne bør fortsættes især med henblik på at reducere de høje sammensatte marginalprocenter. Det er nødvendigt at reformere indkomstoverførselssystemerne og reguleringen af arbejdsmarkedet, hvis der skal opnås yderligere og væsentlige stigninger i beskæftigelse og erhvervsfrekvenser. Uddannelse, livslang læring og bedre børnepasningsfaciliteter er blandt de midler, der kan afhjælpe manglen på faglært arbejdskraft, skabe bedre social samhørighed og lige muligheder. Endvidere peges på behovet for at fastholde de ældre på arbejdsmarkedet (blandt andet gennem yderligere reformer af tilbagetrækningsordninger og pensionssystemer) og mindske for tidlig tilbagetrækning af helbredsmæssige årsager. Endelig nævnes behovet for at gøre noget ved de store regionale arbejdsløshedsforskelle. Det skal blandt andet ske gennem øget kapital- og arbejdskraftmobilitet inden for og mellem medlemslandene. Desuden skal produktivitetsforskelle afspejles bedre i lønfastsættelsen.
3. **Forbedre kvaliteten af den offentlige regulering og service.** Behovet for yderligere reduktioner af de administrative byrder og bedre offentlig administration og service (blandt andet via benchmarking, brug af IT og

øget konkurrence) fremhæves.

- 4 **Fremskynde overgangen til det vidensbaserede samfund.** Der peges på nødvendigheden af at styrke lovgivningsindsatsen navnlig med hensyn til e-handel og elektronisk underskrift. Endvidere skal uddannelsesindsatsen forbedres, og forskning og udvikling skal fremmes blandt andet gennem forbedret samarbejde mellem universiteter og virksomheder.

Ifølge rapporten har Danmark gjort gode fremskridt med hensyn til implementeringen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for Danmark (konkurrencelovgivningen, skattereformen og styrkede bånd mellem forskere og virksomheder omtales). Det nævnes dog også, at mere kunne gøres for at implementere anbefalingerne i meddelelsen om risikovillig kapital (fx. med hensyn til konkurslovgivningen).

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten kan bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9.
marts 2001 vedr. ECOFIN den 12. marts 2001**

**Dagsordenspunkt 1.d: Statusrapport fra EIB om innovation 2000 initia-
tivet**

Nyt notat

Baggrund og indhold

På mødet i Lissabon i marts 2000 traf Det Europæiske Råd (DER) en række beslutninger med henblik på at gøre Europas økonomi mere konkurrencedygtig og dynamisk videnbaseret. DER opfordrede Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til at støtte miljøet for private forskningsinvesteringer samt lette oprettelsen af et transeuropæisk højhastighedsnet.

EIB har med henblik herpå afsat 12-15 mia. euro som en 3 årig ramme til **innovation 2000-initiativet (i2i)**. Der i løbet af 2000 blevet underskrevet lån for et samlet beløb af 1,6 mia. euro, eller 8% af det samlede udlån i 2000. i2i tager ikke sigte på at øge EIB's samlede udlånsvolumen, men er en refokusering foreløbigt for de næste tre år. Prioriteringen er herefter at finansiere projekter, der skaber innovation i EU.

i2i skal styrke investeringer i humankapital, forskning og undervisning, små og mellemstore virksomheder (SMV) og iværksætterkultur, netværk i informationsteknologi og i telekommunikationssektorerne samt innovation. Et vigtigt led i i2i var, at det blev foreslået at anvende yderligere 1 mia. euro til risikovillig kapital i SMV'er i fortsættelse af den 1 mia. euro, der anvendes som del af det såkaldte Amsterdam Special Action Programme (ASAP) for perioden 1997-1999.

De enkelte indsatsområder under i2i

Humankapital og forskning og uddannelse

DER fastslog i Lissabon, at humankapital er den vigtigste ressource i EU, hvorfor den skal være et vigtigt fokus for unionens målsætninger. En øget styrkelse af videnssamfundet forudsætter supplerende investeringer inden for alle dele af uddannelsessektoren. DER besluttede allerede i 1997 på sit møde i Amsterdam, at der skulle gøres en særlig indsats inden for uddannelsessektoren for at styrke EU's vækst og konkurrenceevne. Uddannelse er på lige fod med information og kommunikationsteknologi (IT) et vigtigt led i at skabe et viden- og innovationsbaseret samfund. I forbindelse hermed besluttede EIB på forsøgsbasis at udstrække sin finansiering til disse områder som led i ASAP. Dette er nu gjort permanent og udvidet til at gælde ansøgerlandene.

Undersøgelser viser, at elevernes præstationer afhænger af mange faktorer. Det, der spiller en rolle, er at bygninger og faciliteter er i orden, således at eleverne har adgang til moderne undervisningshjælpemidler så som IT-udstyr og ordentligt laboratorieudstyr. Derudover spiller klassestørrelse og det samlede elevtal i undervisningsinstitutionerne en vigtig rolle, idet overfyldte klasser nedsætter dels evnen til at koncentrere sig, men også lærerens mulighed for at nå ud til alle elever. Endelig spiller lærernes faglige kvalifikationer en vigtig rolle.

EIB deltager derfor både i finansiering af bygning af nye undervisningsinstitutioner og i modernisering af eksisterende. Derudover deltager EIB i investeringer i mere grundlæggende uddannelsesfaciliteter (fx indførelse af informations- og kommunikationsteknologi, uddannelsesprogrammer samt støtte til forskning og udvikling). I nogle lande er der begrænsede offentlige midler til rådighed for nye investeringer i uddannelsessektoren, hvorfor den private sektor i nogle tilfælde er blevet inddraget i finansieringen.

Siden efteråret 1997 og til og med udgangen af 2000 har EIB finansieret direkte investeringer i uddannelsessektoren for omkring 2,5 mia. euro. Ca. 90% heraf er gennemført i udviklingsområder, hvorfor investeringerne også støtter regional

udvikling. Siden vedtagelsen af i2i har EIB bidraget med 448 mill. Euro inden for uddannelse og forskning.

Innovation

Teknologisk innovation fremmer væksten og er i de fleste tilfælde resultat af målrettede økonomiske beslutninger om at afsætte ressourcer til produktion af viden. Innovation kræver bl.a. passende infrastrukturer for forskning og incitamentter for de personer, der er beskæftiget med forskning. Men innovation gavner først i det øjeblik den udbredes, hvilket fortrinsvis sker gennem informations- og kommunikationsteknologi. EIB har mulighed for at bidrage både på efterspørgsels- og udbydersiden og både inden for den offentlige sektor og den private.

Den offentlige sektor har generelt behov for innovativ service, og EIB har valgt at lægge hovedvægten på investeringer i sundhedssektoren, især projekter der relaterer sig til uddannelse og forskning samt patientinformationssystemer samt investeringer i informationsteknologi i den kommunale sektor, der er med til at sikre "nærhed" til borgerne. Inden for den private sektor ønsker EIB især støtte virksomheder, som er med til at sætte gang i udbredelsesprocessen.

SMV'er, iværksætterkultur og risikovillig kapital

I 1997 etablerede EIB som nævnt i det indledende afsnit en særlig ramme for SMV'er på 1 mia. euro under ASAP. En del af midlerne er blevet stillet til rådighed for European Investment Fund¹(EIF) med henblik på udlån til venture capital funds og en anden placering på risikovillig basis. (Tilsvarende finansiering har EIF ydet til dels via egne midler dels vha EU budgetmidler).

Siden 1997 har EIB og EIF bidraget med mere end 1,1 mia. euro til medfinansiering af venturekapitalselskaber, der har specialiseret sig i at stille egenkapital til rådighed for højteknologiske SMV'er. Der er især lagt vægt på at

---

1)

EIB blev i sommeren 2000 hovedaktionær i EIF. EIB er herefter holdt op med at placere risikovillig kapital andre steder end i EIF, der på sin side er holdt op med at yde garantier til infrastrukturprojekter m.v.

fremme regionale fonde samt etablere nye instrumenter for risikovillig kapital i lande, hvis marked er mindre udviklet end i resten af EU.

Markedet for risikovillig kapital i Europa oplevede en voldsom vækst i 1998 og 1999, idet bl.a. muligheden for geninvestering af gevinster har gjort markedet mere attraktivt for investorerne. På trods af denne vækst er udviklingsgraden af markederne stadig meget forskellig både med hensyn til lande og regioner i EU. Derudover er investeringsniveauet i teknologi fortsat er ret beskedent i forhold til USA, hvortil kommer at innovative SMV'er i startfasen fortsat har vanskelig adgang til risikovillig kapital.

EIB og EIF foretog derfor i 2000 en reorientering af strategien for risikovillig kapital for at få målrettet midlerne mod de delmarkeder, hvor indsatsen tilføjer mest mulig merværdi. EIF vil herefter koncentrere indsatsen om at

- støtte innovative SMV'er og bidrage til at udvikle markedet for risikovillig kapital i hele EU
- udbrede adgangen til risikovillig kapital især i startfasen og særligt teknologifokuserede investeringsfonde
- støtte fonde, der dækker hele Europa
- undersøge mulighederne for at udnytte eksisterende potentiale så som kuvøser og forskerparker.

Under i2i blev der i 2000 underskrevet lånekontrakter for i alt 214 mill. euro inden for risikovillig kapital.

Netværk i informationsteknologi og i telekommunikationssektorerne

En højt udviklet informations- og kommunikationsteknologi er en forudsætning for et skift til en videnbaseret økonomi, idet informationsteknologi er en afgørende faktor for øget produktivitet og økonomisk vækst.

Konkurrence og innovation er vigtige forudsætninger i udviklingen af kommunikationssektoren og dens netværker. Det første skridt har været liberalisering af markedet, men de etablerede operatører forventes fortsat indtage en

dominerende stilling i en årrække. Derfor skal de største barrierer for nye operatører på markedet fjernes, og en af disse er at sikre samme finansieringsomkostninger for nye aktører som for de etablerede.

En anden barriere for udvikling af informationssamfundet er, at de nye aktører og innovative udbydere vil koncentrere sig om den mest lukrative del af markedet, hvilket vil sige de mest udviklede regioner, virksomheder og kunder. Ved vurderingen af projekter lægger EIB derfor vægt på, at investeringen tilgodeser konkurrence, innovation og lige adgang til bredbåndsnettet for alle lande og regioner i EU.

EIB lægger hovedvægten på at

- bidrage avanceret service til overkommelige priser, især i mindre udviklede egne af EU, gennem investeringer i bredbånd og multimedieinfrastrukturer
- støtte modernisering af de eksisterende netværk med henblik på at skabe en solid basisinfrastruktur, hvorfra innovative projekter og link til alle EU's regioner kan implementeres
- støtte innovative kommunikationsprojekter.

Siden vedtagelsen af i2i i juni 2000 har EIB bidraget med 965 mill. euro til netværkskommunikation.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

EIB er i kraft af sine konkurrencedygtige lån medvirkende til at støtte en positiv udvikling i EU i retning af et videnbaseret samfund.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

i2i har ikke statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Tidligere fremlæggelser

Beslutningen ved DER i Lissabon marts 2000 om at opfordre EIB til at bidrage til at gøre Europas økonomi mere konkurrencedygtig og videnbaseret blev omtalt ved tilbagemeldingen til Folketingets Europaudvalg.

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den
9. marts vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. marts 2001**

**Dagsordenspunkt 1.e: Forberedelse af DER i Stockholm
- Strukturelle indikatorer, kort liste**

Nyt notat

Baggrund

På Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 23.-24. marts 2000 i Lissabon blev Rådet og Kommissionen opfordret til at fremme arbejdet med strukturelle indikatorer og aflægge rapport inden udgangen af 2000.

På ECOFIN-mødet den 7. november enedes ministrene om en liste på 35 indikatorer til brug for Synteserapporten, men samtidig anmodede de om, at der som grundlag for Rådets diskussioner blev udarbejdet en kortere indikatorliste, der bedre kan give et overblik og fokusere debatten. På Det Europæiske Råds møde i Nice tilsluttede stats- og regeringscheferne sig de 35 indikatorer og opfordrede Rådet til at udvælge et mindre antal indikatorer før Det Europæiske Råds møde i Stockholm i marts.

Indhold

Formandsskabet har sammen med medlemslandene og Kommissionen udvalgt 12 indikatorer inden for den generelle økonomiske udvikling samt de fire områder, der blev prioriteret i forbindelse med Lissabon-topmødet: B beskæftigelse, innovation, økonomiske reformer og social sammenhørighed. De 12 indikatorer er:

Generelle økonomiske baggrundsindikatorer

1. BNP pr. indbygger og væksten i BNP (realt)

Beskæftigelse

2. Beskæftigelsesfrekvens efter køn
3. Beskæftigelsesfrekvens for ældre arbejdstagere (55-64 år)

Innovation og forskning

4. Udgifter til Forskning og Udvikling
5. Udbredelsen af Internetadgang
6. Udgifter til informations- og kommunikationsteknologi

Økonomiske reformer

7. Priser inden for netværksindustriene, telekommunikation og på el-markedet.
8. Erhvervsinvesteringer
9. Kapital fremskaffet på Fondsbørsen

Social samhørighed

10. Andelen af langtidsledige
11. Arbejdsløshedens variation mellem regioner
12. Andel af befolkningen uden erhvervs- eller videregående uddannelse

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Indikatorerne kan bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten, herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten fra EPC om strukturelle indikatorer blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 3. november 2000.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 12. marts 2001

Dagsordenspunkt 1.f: Forberedelse af Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23.-24. marts 2001

KOMMISSIONENS SYNTESERAPPORT:

**Realisering af Den Europæiske Unions potentiale:
Konsolidering og udvidelse af Lissabon-strategien**

Nyt notat

Baggrund

Det Europæiske Råd besluttede på sit ekstraordinære møde om 'Beskæftigelse, økonomiske reformer og social samhørighed' i Lissabon den 23.-24. marts 2000, at der hvert år skal afholdes et møde om økonomiske og sociale spørgsmål og opfordrede Kommissionen til forud for hvert forårstopmøde at udarbejde en sammenfattende rapport om fremskridtene vedrørende beskæftigelse, innovation, økonomiske reformer og social samhørighed på grundlag af strukturelle indikatorer.

Lissabon-strategiens overordnede mål er fuld beskæftigelse og styrkelse af velfærden ved at sikre en konkurrencedygtig og dynamisk vidensbaseret økonomi, der kan skabe holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

I opfølgning på Lissabon-konklusionerne har Kommissionen forud for Det Europæiske Råds møde i Stockholm den 23.-24. marts 2001 fremlagt synteserapporten "Realisering af Den Europæiske Unions potentiale: Konsolidering og udvidelse af Lissabon-strategien".

Som led i forberedelsen af Det Europæiske Råds møde i Stockholm ventes ECOFIN den 12. marts 2001 at drøfte af Kommissionens synteserapport.

Indhold

Kommissionens synteserapport gør rede for den økonomiske udvikling og fremskridtene i forhold til reformstrategien fra Lissabon og peger endvidere på en række udfordringer vedrørende beskæftigelse, økonomiske reformer, videnssamfundet samt social samhørighed og giver i forlængelse heraf politikanbefalinger til medlemslandene, Det Europæiske Råd, Ministerrådet og Europa-Parlamentet.

Kommissionen peger på, at medlemslandene i EU siden Det Europæiske Råds møde i Lissabon har gjort fremskridt på blandt andet følgende områder:

- Der har i 2000 været en positiv økonomisk udvikling med høj vækst, lav inflation, forbedrede offentlige finanser og en forøgelse i beskæftigelsen på 2,5 millioner, heraf to tredjedele kvinder
- De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og øvrige samordningsprocedurer bliver forbedret i lyset af Lissabon-konklusionerne
- Der er opnået enighed om skattepakken, der blandt andet bekæmper unfair skattekonkurrence og skattely
- Der er fastlagt en fælles ramme for regulering af elektronisk handel
- Konkurrencen inden for telekommunikation styrkes, hvilket reducerer prisen på brug af internettet
- Der er taget skridt til liberalisering af jernbanetransporten
- Der er afsat midler til investeringer i videnssamfundet inden for rammerne af EIB og strukturfondene
- Det Europæiske Råd i Nice vedtog den Europæiske Sociale Dagsorden, som gør rede for, hvordan Lissabon-målene på det sociale område kan nås, og at der er taget initiativ til en strategi mod social udstødelse
- Indsatsen mod diskrimination og for ligestilling er styrket

Kommissionen peger endvidere på en række områder, hvor der endnu ikke er sket tilstrækkelige fremskridt i forhold til Lissabon-strategien:

- Der har ikke været tilstrækkelig fremgang med hensyn til Rådets drøftelser om liberalisering af posttjenester og vedtagelse af nye regler for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser m.v.
- Der har ikke været tilstrækkelig fremgang for så vidt angår vedtagelse af dels nye regler for offentlige indkøb og udbud og dels et EU-patent-system
- Der er ikke opnået enighed om gennemførelse af satellitnavigationssystemet Galileo.
- Nogle medlemslande mangler at gennemføre liberaliseringen af markederne for gas og elektricitet
- På trods af liberaliseringen af international jernbanegodstransport, er der ikke sket tilsvarende fremskridt med hensyn til passagertransport og indenlandsk jernbanegodstransport
- Der har ikke været tilstrækkelig fremskridt med den europæiske beskæftigelsesstrategi for så vidt angår initiativer vedrørende livslang uddannelse, herunder specielt fastsættelsen af nationale mål.

På baggrund af disse områder, hvor der ikke er sket tilstrækkelige fremskridt i forhold til Lissabon-målene, og de udfordringer, der er i forbindelse med at videreføre Lissabon-strategien, anbefaler Kommissionen, at Det Europæiske Råd i Stockholm primært fokuserer på 10 hovedområder, hvor indsatsen i forhold til Lissabon-strategien bør styrkes

1. Flere og bedre jobs

Synteserapporten lægger vægt på, at der skal opnås fremskridt i forhold til Lissabon-konklusionernes målsætning om at "øge beskæftigelsesfrekvensen fra gennemsnitligt 61 pct. i dag til så tæt på 70 pct. som muligt senest i 2010 og øge antallet af kvinder i beskæftigelse fra gennemsnitligt 51 pct. i dag til over 60 pct. i 2010". Der er skabt 2½ millioner jobs i hvert af de tre forudgående år, men ledigheden på 8,1 pct. i EU er fortsat for høj, omend nogle medlemslande har en

meget lav ledighed. En stigning i beskæftigelsen, herunder for de 55-64 årige og for kvinder, er et vigtigt bidrag til indsatsen for at sikre velfærden i fremtiden i lyset af det stigende antal ældre.

Kommissionen peger blandt andet på behovet for at gennemføre en aktiv arbejdsmarkedspolitik og at udvikle effektive skatte- og overførselsindkomstsystemer, som bidrager til lavere ledighed ved blandt andet at øge de økonomiske fordele ved at være i beskæftigelse.

Kommissionen anbefaler, at

- Det Europæiske Råd opnår enighed om et midvejsmål for beskæftigelsesfrekvensen i EU på 67 pct. i 2005, herunder 57 pct. for kvinder
- Rådet sikrer, at disse mål indarbejdes i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001 og beskæftigelsesretningslinjerne for 2002
- Medlemslandene
  - i samarbejde med arbejdsmarkedets parter sætter nationale mål for en højere beskæftigelse, herunder specielt for de 55-64 årige, og
  - gør rede for den økonomisk-politiske indsats for at leve op til disse mål i deres nationale handlingsplaner for beskæftigelse.
- Arbejdsmarkedets parter bør bidrage til den europæiske beskæftigelsesstrategi.

2. Nye europæiske arbejdsmarkeder - åbne og med adgang for alle

Kommissionen anfører i synteserapporten, at det er et vigtigt led i indsatsen for at sikre den fulde gennemførelse af det indre marked og opnå mere velfungerende arbejdsmarkeder i EU, at der gives bedre muligheder for mobilitet af arbejdskraft på tværs af landegrænser. Mobiliteten og arbejdsmarkedernes tilpasningsevne bør fremmes ved at reducere barrierer, der skyldes skattesyste-

merne, de sociale ordninger og pensionssystemerne, samt ved at opnå større gensidig anerkendelse af kvalifikationer.

Kommissionen finder, at der skal gøres mere for at realisere livslang uddannelse, og at for mange unge ikke får en kompetencegivende uddannelse. En styrket uddannelsesindsats inden for såvel grundlæggende færdigheder som for den højt kvalificerede arbejdskraft er afgørende for at åbne de europæiske arbejdsmarkeder for alle. Der er således behov for at øge uddannelsesniveaut hos en stor gruppe unge og for at tage konkrete skridt i forhold til princippet om livslang uddannelse.

Kommissionen anbefaler, at

- Det Europæiske Råd godkender, at Kommissionen etablerer et udvalg vedrørende kvalifikationer og mobilitet ("high level skills and mobility task force") med eksperter fra erhvervsliv, uddannelse og arbejdsmarkedets parter, som skal undersøge de europæiske arbejdsmarkeder karakteristika og barrierer og forelægge en rapport for Det Europæiske Råd på forårstopmødet i 2002.
- Rådet og Europa-Parlamentet senest i juni 2001 vedtager
  - forslaget om modernisering af social sikring for vandrende arbejdstagere (forordning 1408)
  - henstillingen om mobilitet for blandt andet studerende, andre under uddannelse og lærere, samt at medlemslandene gennemfører handlingsplanen for mobilitet.
- Kommissionen vil stille forslag om
  - en handlingsplan vedrørende åbning og udvikling af nye europæiske arbejdsmarkeder frem mod 2005 for Det Europæiske Råd på forårstopmødet i 2002
  - et mere ensartet og fleksibelt system for gensidig anerkendelse af kvalifikationer i 2002
  - supplerende private pensioner inden udgangen af 2001

- i samarbejde med medlemslandene undersøge muligheden for inden udgangen af 2001 at etablere et one-stop information site for europæisk mobilitet.

3. Økonomiske reformer på markederne for varer og tjenester

Kommissionen anfører, at det går fremad med hensyn til den fulde gennemførelse af det indre marked, og at samhandelen mellem medlemslandene styrkes. Der er imidlertid behov for fortsatte fremskridt og strukturelle reformer i medlemslandene, hvis EU skal være en konkurrencedygtig økonomi, der kan sikre en fortsat økonomisk vækst, flere jobs og social samhørighed.

På Det Europæiske Råds møde i Lissabon blev det vedtaget, at det skulle have høj prioritet at skabe et indre marked for tjenesteydelser, der står for 75 pct. af EU's BNP. På de områder, hvor der allerede er gennemført liberaliseringer af tjenesteydelser er der opnået gode resultater, herunder for så vidt angår elektricitet og telekommunikation, hvor mere effektiv konkurrence har givet lavere priser.

Synteserapporten fremhæver, at der er behov for yderligere liberaliseringer inden for områder som energi, transport, luftfart og posttjenester samt i forbindelse med naturgassektoren. Endvidere bør øget udbud inden for det offentlige område sættes i system.

Synteserapporten anfører, at konkurrencepolitikken inden for Fællesskabet og i medlemslandene skal styrkes, og at statsstøtten, der udgør mere end 1 pct. af EU's BNP, bør reduceres.

Kommissionens forventning er, at gennemførelsen af det europæiske satellitnavigationssystem Galileo vil kunne skabe 140.000 nye jobs i 2010.

Kommissionen anbefaler, at

- Det Europæiske Råd tiltræder
  - Kommissionens strategi for det indre marked for tjenesteydel-

ser i EU

- en fuld liberalisering af energimarkederne for gas og elektricitet, idet åbningen af markederne skal finde sted senest i 2003 (el) og 2004 (gas) for virksomhederne og senest i 2005 for forbrugerne
- skabelsen af et fælles europæisk luftrum ("Single European Sky") inden 2004, idet de nuværende begrænsninger, der blandt andet skyldes sikkerhedspolitiske hensyn, kan klares inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

– Rådet og Europa-Parlamentet opnår enighed om

- den organisatoriske struktur vedrørende det næste skridt i udviklingen af satellitnavigationssystemet Galileo inden maj 2001
- en balanceret åbning af markedet for posttjenester inden juni 2001, således at den endelige vedtagelse kan ske inden slutningen af 2001
- om regler for offentlige indkøb inden juni 2001, således at vedtagelsen kan ske inden slutningen af 2001.

– Medlemslandene

- forpligter sig til at fremskynde implementeringen af lovgivning vedrørende det indre marked
- fortsætter med at reducere omfanget af unfair statsstøtte

– Kommissionen vil:

- fremsætte de nødvendige direktivforslag, der skal bane vejen for yderligere liberaliseringer af transport- og energisektorerne samt forslag til en ramme for udvikling af et fælles europæisk energimarked for naturgas i marts 2001
- fremsætte et forslag til en revision af reglerne for tildeling af slot-tider i de europæiske lufthavne i juni 2001
- fremsætte den anden pakke af forslag vedrørende liberaliserin-

ger på jernbaneområdet m.v. i juni 2001

- sikre, at der på internettet oprettes et offentligt tilgængeligt statsstøtteregeister og -scoreboard i EU inden juli 2001.

4. Integrerede finansielle markeder

Som opfølgning på konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon er der blevet udarbejdet en 3. fremskridtsrapport vedrørende handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser. Rapporten blev godkendt på Nice-topmødet i december 2000. Den 3. fremskridtsrapport indebærer klare fremskridt med gennemførelse af det indre finansielle marked i EU, men der er stadig et behov for yderligere arbejde på området.

Under ECOFIN blev der derfor i efteråret 2000 nedsat en såkaldt vismandsgruppe, med tidligere præsident for EMI Lamfalussy som formand. Gruppen har set på den finansielle regulering i EU på værdipapiriområdet.

Den endelige rapport blev offentliggjort den 15. februar 2001 med henblik på forelæggelse for Det Europæiske Råd i Stockholm. Rapporten indeholder et oplæg til en strategi for den fremtidige integration og regulering af værdipapirmarkedet. Rapporten peger på de samfundsøkonomiske gevinster ved mere effektive værdipapirmarkeder, der giver højere pensionsafkast og mere risikovillig kapital til virksomhederne.

Vismandsgruppen finder, at der er behov for flere fælles regler på værdipapiriområdet set i lyset af den finansielle integration samt for en hurtigere beslutningsprocedure i EU. Rapporten lægger således op til, at der vedtages rammedirektiver. Derudover oprettes to nye organer i form af en værdipapir-komite for EU (EU Securities Committee (ESC)), der vil få en lovgivende funktion og en rådgivende værdipapir-komite for EU (EU Securities Regulators Committee (ESRC)) med det formål at udmønte rammedirektiverne (tekniske forskrifter).

Kommissionen anbefaler, at

- Det Europæiske Råd godkender Lamfalussy-rapporten
- Rådet og Europa-Parlamentet
  - fremskynder arbejdet vedrørende handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, specielt vedrørende supplerende pensioner, internationale regnskabsstandarder m.v. med henblik på at sikre gennemførelsen af handlingsplanen senest i 2005
  - etablerer en værdipapir-komité for EU (ESC) i begyndelsen af 2002
- Kommissionen vil
  - følge op på Lamfalussy-rapporten inden udgangen af 2001
  - præsentere forslag i overensstemmelse med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser
  - præsentere en meddelelse om elektronisk handel og finansielle tjenester i marts 2001
  - etablere en rådgivende værdipapir-komite for EU (ESRC)

5. Det lovgivningsmæssige miljø

Der er nedsat en højniveau arbejdsgruppe, der skal se på kvaliteten i EU-lovgivningen (Mandelkern Gruppen).

I Lissabonkonklusionerne hedder det, at der senest i 2001 skal udarbejdes en strategi for en yderligere koordineret indsats til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer både nationalt og på fællesskabsplan, herunder en effektivisering af den offentlige forvaltning.

Arbejdet skal munde ud i en endelig rapport til Det Europæiske Rådsmøde i Laeken den 13.- 14. december. På Det Europæiske Råd i Stockholm fremlægges en foreløbig rapport, der præsenterer det foreløbige arbejde i Mandelkern Gruppen.

Den foreløbige rapport pointerer, at regulering er essentielt til beskyttelse af arbejdskraften, forbrugerne og miljøet. Målet med bedre regulering er ikke at fjerne regulering, men at gøre reguleringen mere effektiv.

Den endelige rapport forventes at indeholde konklusioner indenfor følgende områder: regel-forenkling, konsolidering og kodificering, høring, vurdering af konsekvenser af forslag til retsakter og endelig struktur. Der lægges i den foreløbige rapport op til at etablere et målrettet simplificeringsprogram (SimpReg) med fast definerede årlige mål og prioriterer. Høringsprocedurene foreslås styrket, således at interessenter involveres på et tidligt tidspunkt og med offentliggørelse af høringssvar på internettet. Det foreslås, at der defineres udvidede krav til indholdet af konsekvensanalyser i forbindelse med ny lovgivning i henhold til OECDs vejledning. Endvidere lægges op til anbefalinger af, at der på både nationalt og EU-niveau etableres organer eller strukturer med tilstrækkelig autonomi, objektivitet og ekspertise til at kunne vejlede og sikre kvaliteten i lovgivningen.

Kommissionen anbefaler, at

- Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne fortsætter den igangværende revision, forenkling og modernisering af såvel medlemsstaternes egne regler som EU-reguleringen
- Kommissionen vil fremlægge en koordineret strategi for regelforenkling inden udgangen af 2001.

6. Handlingsplanen eEurope 2002

Synteserapporten anfører, at det primære mål med handlingsplanen eEurope2002 er at bidrage til gode rammebetingelser for overgangen til den vidensbaserede økonomi, der er af afgørende betydning for medlemslandenes konkurrenceevne og vækst. Det er således vigtigt, at medlemslandene styrker indsatsen for at gennemføre handlingsplanen, og at kandidatlandene følger tilsvarende handlingsplaner.

Et centralt element i handlingsplanen er Lissabon-målene om at fremme uddannelse på IT-området og digitale kundskaber, der er afspejlet i eLearning-initiativet og beskæftigelsesretningslinjerne for 2001. Synteserapporten peger på, at der er sket fremskridt med hensyn til udbredelsen af IT i uddannelsesinstitutionerne, men at der er behov for en styrket indsats for at sikre, at de unge tilegner sig IT-færdigheder og deltager i det vidensbaserede samfund.

Synteserapporten anfører, at der kun har været en moderat udvikling i anvendelsen af elektronisk handel, specielt blandt små og mellemstore virksomheder samt forbrugere. Dette skyldes blandt andet, at omkostningerne ved brug af internettet fortsat er høje, og at det blandt forbrugere er en udbredt opfattelse, at internethandel ikke er sikkert nok. Der skal derfor ske fremskridt med hensyn til en række initiativer, herunder e-handelsdirektivet. Den offentlige sektor opfordres til at gå forrest med hensyn til anvendelsen af IT, blandt andet ved at tilbyde visse former for offentlig service på internettet, da dette kan spare administrationsomkostninger og være til fordel for borgere og virksomheder.

Synteserapporten anfører, at EU ikke er lige så langt fremme som USA med hensyn til investeringer i ny teknologi og introduktion af ny teknologi.

Kommissionen anbefaler, at

- Rådet og Europa-Parlamentet
  - fremskynder arbejdet med alle elementer i Telekommunikationspakken med henblik på vedtagelse hurtigst muligt i 2001
  - vedtager forslaget om "copyright" i juni 2001 samt forslagene om regler for fjernsalg af finansielle tjenester og anvendelse af moms på elektronisk handel inden udgangen af 2001
  - baner vej for et ".eu"-internetdomæne inden Det Europæiske Råds møde i Laeken og implementerer retningslinjer, der forbedrer tilgængeligheden for internettjenester for personer med handicap inden udgangen af 2001
  - sammen med Kommissionen og medlemslandene gennemfører retningslinjer for web-adgang med henblik på at forbedre

internetadgangen for udsattegrupper.

- Kommissionen vil
  - i juni 2001 præsentere en plan for kandidatlandene, der kan hjælpe dem med at nå målene i *eEurope 2002*
  - præsentere flere initiativer på IT-området, herunder til styrkelse af uddannelsesindsatsen.
  - støtte *eSchola*, et europæisk handlingsprogram for at fremme brugen af ny teknologi i skoler
  - iværksætte initiativet *Go Digital* for at fremme små og mellemstore virksomheders anvendelse af e-handel
  - inden udgangen af 2001 præsentere initiativer for at forbedre forbrugernes tillid til handel og service på internettet.

7. Manglen på IT-uddannet arbejdskraft

Synteserapporten anfører, at manglen på IT-uddannede er en hovedudfordring for udviklingen af det vidensbaserede samfund, da der i en række sektorer er uddannelsesmæssige flaskehalse og mangel på arbejdskraft.

Kommissionen finder, at ansvaret for at møde udfordringerne, specielt for så vidt angår efteruddannelse af arbejdskraften, primært ligger hos virksomhederne, men at den offentlige sektor i det enkelte medlemsland har et stort ansvar for så vidt angår de grundlæggende færdigheder. Medlemslandene må således håndtere de strukturelle årsager til manglen på IT-færdigheder gennem en aktiv uddannelsespolitik med vægt på livslang uddannelse og desuden fjerne barrierer for mobilitet af uddannet arbejdskraft inden for EU. Kommissionen anfører endvidere, at EU har behov for, at Europas døre åbnes mere for personer med IT-kvalifikationer fra andre lande.

Kommissionen anbefaler, at

- medlemslandene
  - gør noget ved de strukturelle årsager til manglen på IT-uddan-

- net arbejdskraft og lægger vægt på livslang uddannelse
- på kort sigt vurderer behovet for IT-arbejdskraft og vurderer i hvilket omfang, behovet kan imødekommes ved en mere åben immigrationspolitik for arbejdskraft med disse færdigheder.
- arbejdsmarkedets parter yder deres bidrag til at afhjælpe manglen på IT-uddannet arbejdskraft.
- Kommissionen vil definere rammebetingelserne for udviklingen af en EU-immigrationspolitik.

8. Forskning, innovation og iværksætterkultur

Synteserapporten lægger vægt på, at forskning, innovation og iværksætterkultur er af afgørende betydning for gennemførelsen af Lissabon-strategien, og at fokus på de små og mellemstore virksomheder bør opretholdes.

Kommissionen finder det problematisk, at erhvervslivets og den offentlige sektors udgifter til forskning og udvikling er lavere i EU end i USA. Som årsager hertil peges blandt andet på, at der i EU er en mere fragmenteret forskningsindsats og en manglende konkurrence, som mindsker virksomhedernes incitament til at finansiere forskning. Derfor understreges vigtigheden af, at EU i overensstemmelse med Lissabon-onklusionerne udvikler et europæisk forskningsområde ("European Research Area").

Kommissionen anbefaler, at

- Rådet og Europaparlamentet i juni 2002 vedtager det sjette EU-rammeprogram for forskning på basis af Kommissionens forslag, som ventes i februar 2001.
- Kommissionen vil
  - præsentere en strategi for øget mobilitet i det "europæiske forskningsområde" i juni 2001 og forslag til at øge interessen

for forskningskarrierer, blandt andet via offentlige og private partnerskaber, inden udgangen af 2001

- udarbejde et *innovation scoreboard*, *benchmarking af forskning og map of research excellence*.

9. Ny teknologi

Synteserapporten lægger vægt på spørgsmålet om, hvordan EU sikres en global frontplacering i forhold til den næste generation af vidensbaseret teknologi, det vil sige den teknologi, der ventes at efterfølge informations- og kommunikationsteknologien (ICT). Det er vigtigt tidligt at sætte fokus på dette spørgsmål, idet højteknologiske områder betragtes som centrale vækstcentre, der påvirker udviklingen i samfundsøkonomien, herunder vedrørende sektor- og industriudviklingen, løsning på miljøproblemer m.v.

Kommissionen sætter specielt fokus på bioteknologi som et højteknologisk vækstområde, der blandt andet påvirker den farmaceutiske sektor og kan bidrage til at løse miljøproblemer og sikre en bedre ressourceudnyttelse af f.eks. energikilder samt forbedre fødevarerikkerheden. Samtidig er bioteknologi et eksempel på en vidensbaseret teknologi, hvor omkostningerne i forbindelse med opstart er høje i forhold til omkostningerne i forbindelse med drift. Der kan således være behov for regulering i forhold til dels prisfastsættelsen af bioteknologiske produkter og dels regler for patenter, der beskytter den specifikke viden, der ligger bag produktet og investeringerne heri. Kommissionen rejser endvidere spørgsmålet om, hvorvidt der investeres tilstrækkeligt i forskning og udvikling i forhold til det samfundsøkonomisk optimale niveau. Idet udviklingen af høj teknologiske områder i høj grad baserer sig på videnstunge teknologier, bliver der i fremtiden behov for at tage stilling til disse problemer.

Kommissionen peger på, at EU ikke er lige så langt fremme som USA inden for ny teknologi. Årsagerne hertil er blandt andet manglende konvergens og implementering i EU i forhold til regulering og fastsættelse af fælles standarder, herunder mangel på et EU-patentsystem, opstartsbarrierer for nye virksomheder, for lidt samarbejde og "flokmentalitet" mellem virksomheder indenfor samme

industri og i forhold til det akademiske forskningsmiljø, samt at forretningsklimaet er for lidt fokuseret på innovation og risiko. Endelig er udbudet af risikovillig kapital, på trods af en stigning på 70 pct. i 1999, ikke lige så stort i EU som i USA. Dette er en udfordring for såvel de institutionelle investorer, herunder Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF), som den offentlige sektor, hvis støtte dog ikke bør lede til konkurrenceforvridning.

Kommissionen anbefaler, at

- Rådet og Europa-Parlamentet styrker arbejdet med et fællesskabspatent-system, så det kan vedtages inden udgangen af 2001.
- Medlemslandene sikrer en hurtigere implementering af direktivet om lovmæssig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser.
- Kommissionen vil
  - fremsætte forslag til det 6. EU-forskningsprogram, der skal styrke Europas videnskabelige fundament for udvikling af højteknologiske områder
  - inden slutningen af 2001 fremsætte en meddelelse vedrørende strategi for videnskab og bioteknologi frem mod 2010, herunder med fokus på de etiske dimensioner, udarbejdet på baggrund af drøftelsen på Det Europæiske Råds møde i Gøteborg
  - i juni 2001 præsentere retningslinjer for anvendelse af statsstøtteregelejerne på tiltag, der skal fremme risikovillig kapital, og inden slutningen af 2001 forny rammebetingelserne for statsstøtte til forskning og udvikling.

10. Effektiv social beskyttelse for en aldrende befolkning

Synteserapporten lægger vægt på, at forbedring og modernisering af den europæiske sociale model omfatter såvel styrket social samhørighed og inddragelse af alle borgere i videnssamfundet som sikring af holdbare offentlige finanser. Specielt fremhæves de udfordringer for medlemslandenes sociale systemer, som det stigende antal ældre i fremtiden vil betyde, herunder udfordringerne for social sikring og sundhedssystemerne. I de fleste medlemslande

kan udgifterne til pensioner og sundhed stige med mellem 5 og 8 pct. på lang sigt som følge af det stigende antal ældre. Stigende beskæftigelse er et nøgleelement i at møde denne udfordring. Medlemslandene skal derfor vende tendensen til tidligere tilbagetrækning, sikre en hurtigere reduktion af den offentlige gæld og dermed rentebetalingerne og gennemføre fortsatte reformer af de private pensionssystemer med henblik på at sikre deres bæredygtighed.

Kommissionen anbefaler, at

- Rådet og Europa-Parlamentet senest i juni 2001 opnår enighed om forslaget til et handlingprogram for social inddragelse.
- Medlemslandene styrker deres indsats for at bekæmpe social udstødelse på linje med den europæiske sociale dagsorden, som blev vedtaget i Lissabon, og at medlemslandene inden udgangen af 2001 opnår enighed om indikatorer vedrørende social udstødelse.
- Kommissionen vil i september 2001 vedtage en meddelelse vedrørende europæisk samarbejde om pensionsspørgsmål.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens synteserapport har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at vurdere, om der på DER i Stockholm vil blive truffet beslutninger, som vil have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionens synteserapport er i medfør af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon et vigtigt grundlag for forårstopmødet i Det Europæiske Råd, som skal bidrage til samarbejdet om økonomiske og sociale spørgsmål i EU. Synteserapporten vedrører den åbne koordinationsmetode, som skal hjælpe medlemslandene til gradvis at udvikle deres egne politikker med henblik på opfyldelsen af medlemslandenes fælles mål.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat i sagen.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001 vedrørende ECOFIN-rådsmøde den 12. marts 2001.

- Dagsordenspunkt:** Forberedelse af Stockholm topmødet - Overordnede økonomisk-politiske retningslinjer
- Key issues paper vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001
  - Kommissionens rapport om implementeringen af de overordnede retningslinjer for 2000

Nyt notat

Baggrund

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det helt centrale element i samordningen af den økonomiske politik i EU.

Med henblik herpå skal Det Europæiske Råd på sit forårsmøde have en drøftelse af hovedlinjerne herfor. Derfor vil ECOFIN udarbejde et oplæg med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, "key issues paper", som skal forelægges Det Europæiske Råd i Stockholm den 23.-24. marts 2001. I lyset af drøftelsen på Det Europæiske Råd og bidrag fra andre rådssammensætninger udarbejder Kommissionen et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001, som herefter behandles af ECOFIN inden forelæggelsen for Det Europæiske Råd i Gøteborg i juni 2001.

På ECOFIN den 12. marts 2001 skal der drøftes et oplæg til "key issues paper", baseret på den orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer på ECOFIN-rådsmødet den 12. februar, samt på bidrag fra andre rådssammensætninger.

Kommissionens rapport om implementeringen af de overordnede retningslinjer for 2000 har til formål at beskrive de økonomisk-politiske tiltag, som medlemslandene har gennemført for at leve op til anbefalingerne i retningslinjerne for 2000. Rapporten bidrager således til den løbende multilaterale overvågning af medlemslandenes økonomiske politikker.

Indhold

Key issues for overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001

På mødet i ECOFIN den 12. marts 2001 ventes en drøftelse af et oplæg til "key issues paper". Det ventes, at oplægget til diskussionen vil følge Lissabon-konklusionerne, om at de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer i højere grad skal fokusere på en række mellem- og langfristede anbefalinger til tilrettelæggelsen af den økonomiske politik samt forslag til reformer for at øge den potentielle vækst, beskæftigelsen, social samhørighed, samt sikre en hurtigere overgang til en videnbaseret økonomi.

Den makroøkonomiske politik - de offentlige budgetter

Det ventes at oplægget vil vurdere, at selvom væksten i verdensøkonomien vil aftage, er den økonomiske situation stadig god for EU. Det ventes understreget, at man bør opfylde forpligtelserne i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2000 til som hovedregel i 2001 at nå den mellemfristede budgetmålsætning i stabilitets- og vækstpagten, og derudover at benytte en bedre end forventet udvikling til at forbedre de offentlige finanser udover hvad der er forudset i i stabilitets- og vækstprogrammerne.

Derudover ventes det understreget, at medlemslandene ved udarbejdelsen af budgetterne for 2002 lever op til forpligtelsen om at undgå konjunktur-medlø-

bende finanspolitik, for derigennem at støtte en prisstabilitetsorienteret pengepolitik, til gavn for vækst og beskæftigelse.

Det ventes anbefalet, at der skal findes en passende balance og rækkefølge mellem reduktion af offentlig gæld, skattelettelser og offentlige investeringer. Denne balance vil variere mellem medlemslandene, i medfør af de særlige omstændigheder og prioriteringer i hvert land.

Aldrende befolkning - pensionssystemer

Udover behovet for en fortsat nedbringelse af den offentlige gæld, for at sikre holdbare offentlige finanser, stiller det øgede antal ældre også krav til en række reformer med henblik på at sikre, at pensions- og sundhedssystemer kan håndtere de fremtidige udfordringer. Det ventes derfor, at key issues oplægget vil lægge vægt på reformer med henblik på at sikre holdbarheden af pensionssystemerne.

Arbejdsmarkedet

Den befolkningsmæssige udvikling vil medføre, at arbejdsstyrkens andel af befolkningen vil falde, hvilket uden de nødvendige tiltag vil indebære ringere muligheder for vækst, og et øget pres på de offentlige udgifter. Det ventes derfor at der i "key issues paper" vil blive lagt vægt på et behov for reformer med henblik på at løse disse udfordringer.

Endvidere ventes det, at der vil blive lagt vægt på, at arbejdsstyrken skal øges igennem en indsats for at øge kvinders og ældres erhvervsfrekvens ved at gøre det mere attraktivt at arbejde for disse grupper. Dette kan bl.a. indebære bedre mulighed for børnepasning og øget ligestilling for kvinder, samt pensionsreformer og livslang uddannelse for de ældres vedkommende.

Derudover ventes det fremhævet, at mangel på arbejdskraft i visse sektorer medfører et behov for en indsats for øget uddannelse og oplæring af arbejdskraft, samt livslang uddannelse. Ydermere ventes det, at der også vil blive påpeget, at der ligeledes bør gøres en indsats for at øge marginaliserede gruppers tilknytning

til arbejdsmarkedet samt at der er behov for at øge mobiliteten både indenfor og mellem landene samt at øge løntilpasningsevnen.

Finansielle markeder

Der ventes lagt stor vægt på reformer på de finansielle markeder, herunder hurtigere gennemførelse af handlingsplanerne for de finansielle markeder. Det ventes, at der vil blive udtrykt støtte til hovedkonklusionerne i Lamfalussy-rapporten om værdipapirmarkedene og regulering heraf. Endvidere må der ske hurtige fremskridt med de andre dele af handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser.

Det svenske formandskab vil muligvis foreslå, at Det Europæiske Råd vedtager en resolution om de finansielle markeder.

Produktmarkeder

Det ventes, at oplægget vil påpege, at selvom der er sket fremskridt i arbejdet med reformer på produktmarkederne er der stadig behov for reformer for at sikre, at det indre marked kan fungere effektivt og dermed skabe grundlaget for højere vækst. I forlængelse heraf ventes det understreget, at der er behov for yderligere liberaliseringer, samt tidsfrister for liberalisering af netværksindustri-erne som elektricitet, gas, transport og postvæsen.

Derudover ventes det, at oplægget ser behov for at styrke det indre marked gennem fjernelse af handelsbarrierer, vedtagelse af regler for offentlige indkøb, reduktion af statsstøtte, samt at sikre et fælles marked for tjenesteydelser.

Videnbaserede økonomi

Overgangen til den videnbaserede økonomi går for langsomt i EU, specielt hvad angår forskning, udvikling og investering i ny teknologi. Det ventes derfor understreget, at der er behov for at styrke indsatsen på en række områder herunder at styrke den private sektors incitament til investeringer i forskning og udvikling og ny teknologi gennem bedre lovgivning for intellektuelle rettigheder og patenter. Derudover ventes det også fremhævet, at der er behov

for øget uddannelse af arbejdskraften for at modvirke mangel på ICT-arbejdskraft, og for at sikre, at alle er i stand til at deltage i den videnbaserede økonomi.

De kommende retningslinjer

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2000 blev udformet i lyset af Lissabon-konklusionerne. Det ventes foreslået at retningslinjerne for 2001 følger denne linje også i år, og bør være ambitiøse med præcise målsætninger. I den samme ånd ventes det ligeledes påpeget, at retningslinjerne skal omhandle en bæredygtig udvikling.

Kommissionens rapport om implementering af retningslinjerne for 2000

Rapporten er ikke modtaget på nuværende tidspunkt. Der vil derfor blive oversendt et supplerende notat, når rapporten foreligger.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Oplægget til key issues paper om de overordnede økonomisk-politiske retningslinje har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forberedelsen af key issues paper vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001, og rapporten om implementeringen af retningslinjerne fra 2000, har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget information om den orienterende debat vedrørende overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2001 forud for Rådsmødet den 12. februar 2001.

Bidrag til aktuelt notat forud for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 12. marts 2001:
Budgetspørgsmål (decharge, SEM-2000 og orienterende debat om budget 2001).

Baggrund og indhold

Det ventes, at Rådet vil have en drøftelse af følgende tre emner relateret til gennemførelsen af EU's budget:

1. Rådets henstilling om decharge for gennemførelsen af EU's budget for 1999.
2. Præsentation fra Kommissionen af arbejdet i relation til sund finansforvaltning (SEM-2000).
3. Orienterende debat om EU's budget 2002.

Ad 1) Rådets henstilling om decharge for gennemførelsen af EU's budget for 1999.

Der ventes på rådsmødet vedtaget en henstilling til Europa-Parlamentet om at give decharge til Kommissionen for 1999-budgettet på baggrund af Revisionsrettens årsberetning for 1999 samt særberetninger, jfr. TEF art. 276.

Revisionsrettens årsberetning

Årsberetningen indeholder dels Revisionsrettens beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og den 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfond, dels en revisionserklæring¹ om regnskabet's rigtighed og lovformelighed. Revisionsretten har i lighed med praksis siden regnskabsåret 1997 valgt at offentliggøre resultaterne af revisioner vedrørende specifikke emner i en række særberetninger, som årsberetningen således skal ses i sammenhæng med.

Revisionsretten anfører, at regnskabet for 1999 generelt giver et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter. Retten kan dog i lighed med de foregående år ikke afgive erklæring om, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet generelt er lovformelige og formelt rigtige.

For første gang kan Retten dog afgive positiv revisionserklæring for så vidt angår egne indtægter, forpligtelserne og institutionernes personaleudgifter.

Revisionsretten har ligesom sidste år afstået fra at oplyse omfanget af substansfejl, men der påpeges en række problemer af samme art som dem, Revisionsretten har konstateret tidligere år i forbindelse med EU's regnskab. Der er primært tale om svagheder i regnskabssystemerne og –

¹ Ifølge TEF's art. 248 stk.1 skal Revisionsretten afgive en erklæring (DAS-erklæringen) til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. I årsberetningen redegør Revisionsretten for erklæringens rækkevidde og begrænsninger, og forklarer den statistiske metode, der er anvendt.

procedurerne. Det medfører, at regnskabsoplysningerne i nogle tilfælde er ukorrekte eller ufuldstændige. Revisionsretten understreger dog samtidig, at de fejl, der er konstateret, ikke må misfortolkes eller give anledning til den opfattelse, at de er udtryk for svig med EU-midler. Der er således primært tale om problemer, som skyldes, at den økonomiske forvaltning og kontrollen ikke fungerer effektivt nok.

Det fremhæves, at hovedparten af fejlene forekommer i de største udgiftsprogrammer, som forvaltes af de offentlige myndigheder i medlemsstaterne. Det drejer sig især om mindre beløb, som er udbetalt for meget i landbrugsstøtte, og om udgifter, som de offentlige myndigheder har betalt, men som ikke er berettiget til EU-finansiering. Revisionsretten påpeger således alvorlige og vedvarende svagheder i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. Revisionsretten henviser i øvrigt til de kritikpunkter, som er rejst i den første rapport fra overvågningsudvalget for det europæiske kontor for svigbekæmpelse (OLAF).

Årsberetningen for 1999 lægger betydelig vægt på opfølgningen af de foranstaltninger, der er gennemført som reaktion på tidligere revisionsberetninger. Det konstateres, at der er sket fremskridt på en række andre områder udover dem, som indgår i Kommissionens reformforslag. Kommissionen har således truffet foranstaltninger med henblik på at afhjælpe specifikke svagheder i nogle projekter og programmer. På en række andre områder er der endnu ikke truffet de nødvendige foranstaltninger eller disse er truffet meget sent – dette gælder specielt på landbrugs- og strukturfondsområderne.

Revisionsretten henviser i sin årsberetning både til Kommissionens reformprogram samt handlingsplan til opfølgning på årsberetningen for 1998. Retten fremhæver, at det er meget positivt, at Kommissionen prioriterer reformen højt. Den opfordrer til, at reformforslagene gennemføres så hurtigt som muligt, men under hensyntagen til, at nogle af reformerne forudsætter, at finansforordningen og personalevedtægten ændres. Retten understreger således endnu engang nødvendigheden af en bedre intern kontrol. Retten fremhæver desuden, at Kommissionens arbejde med den aktivitets-baserede ledelse vil betyde, at der lægges større vægt på resultat- og præstationsstyring på grundlag af klar prioritering og ressourceallokering.

For så vidt angår de enkelte områder har Revisionsretten følgende bemærkninger:

Revisionsretten anfører fsva. EU's egne indtægter, at de fejl, der blev konstateret ved gennemgangen af de underliggende transaktioner, ikke væsentligt indvirker på indtægterne i driftsregnskabet, og Retten bemærker, at den har rimelig sikkerhed for, at det system, som Kommissionen har indført til opkrævning af moms- og BNI-indtægterne, er pålideligt.

På landbrugsområdet bemærker Revisionsretten, at der stadig hyppigt forekommer både substans- og formelle fejl. EUGFL Garantisektionen forvaltes hovedsageligt af medlemsstaterne, og en stor del af udgifterne er baseret på de enkelt landbrugeres anmeldelser. Hovedparten af fejlene skyldes unøjagtigheder i disse anmeldelser. Der er især tale om mange mindre beløb betalt for meget i støtte. Kommissionen opfordres derfor til at fortsætte bestræbelserne på at få gennemført det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

Under revisionen af strukturforanstaltningerne konstaterede Retten en høj forekomst af fejl. Fejlene indvirker ikke altid på de forskud, som Fællesskabet udbetaler til finansiering af programmerne, men mange af dem vil sandsynligvis få indvirkning på fællesskabsbudgettet, når foranstaltningerne afsluttes. Retten anfører i øvrigt, at de fleste substansfejl i udbetalingerne kan henføres til de endelige modtageres betalingsanmodninger (udgifterne var ikke støtteberettigede, reglerne om offentlige indkøb eller miljøbeskyttelse var ikke overholdt, eller der var ikke dokumentation for udgifterne). Fsva. de formelle fejl er der ofte tale om, at modtagerne har opgivet faste beløb, ikke faktiske udgifter. For den nye programmeringsperiode 2000-2006 for strukturfondene vil gælde reviderede kontrolregler, der bl.a. vil betyde, at udgifterne skal kontrolleres mere indgående.

Revisionsretten bemærker, at der kunne konstateres nogle fejl vedrørende de interne politikker. Der var for hovedpartens vedkommende tale om forkerte forfaldsdatoer. Det understreges desuden, at Kommissionen bør opstille relevante resultatindikatorer og bør koordinere EU's programmer bedre samt anvende mere ensartede procedurer. Endelig fremhæves det, at Kommissionens kontrol med modtagernes udgiftsanmeldelser må forbedres.

Revisionsretten konstaterede kun en begrænset forekomst af fejl i relation til foranstaltninger overfor tredjelande, og der blev ikke konstateret væsentlige fejl, der indvirker på lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne. Samtidig bemærkes det dog, at de interne kontrolsystemer bør forbedres, og navnlig at der bør indføres en ordning, som sikrer, at der foretages en effektiv systematisk revision.

Administrationsudgifterne er for en stor dels vedkommende rutinetransaktioner og Revisionsretten har konstateret, at procedure- og kontrolsystemerne var tilfredsstillende, og at der ikke blev fundet fejl i væsentligt omfang.

Fsva. Danmark har Revisionsretten ikke fundet anledning til bemærkninger i sager af større omfang. Danmark nævnes dog sammen med en række andre lande som eksempel på lande, hvor Revisionsretten har konstateret for store anmeldelser af arealer med henblik på støtte til vegetabiliske produkter og ledsageforanstaltninger. Der har for Danmarks vedkommende været tale om få og meget små overanmeldelser.

Kommissionens handlingsplan

Kommissionen fremlagde i forbindelse med decharge for 1998 en handlingsplan for opfølgningen på Revisionsrettens bemærkninger. Handlingsplanen er blevet opdateret, således at den tager højde for nye tiltag gennem det sidste år, samt de nye bemærkninger fra Revisionsretten i forhold til regnskabet for 1999. Handlingsplanen gennemgår sektor for sektor planlagte tiltag med henblik på styrkelse af finanskontrollen og forvaltning. Da en stor del af opfølgningen på Rettens bemærkninger omfatter midler, som udbetales af medlemsstaterne fokuserer handlingsplanen i vid udstrækning på styrkelse af kontrolprocedurerne i forhold til medlemsstaternes forvaltning af EU-midlerne.

Rådets henstilling om decharge

Henstillingen afspejler i lighed med sidste år, at Rådet lægger stor vægt på Kommissionens administrative reformprogram, der på en lang række områder søger at imødegå Revisionsrettens kritikpunkter fra tidligere år. Tiltagene omfatter bl.a. styrkelse af Kommissionens kontrolprocedurer og opstramning af de interne forretningsgange. Kommissionen har fremlagt et forslag til revision af EU's finansforordning, som skal sikre grundlaget for disse ændringer. Der lægges desuden vægt på Kommissionens handlingsplan til opfølgning på decharge, som blev udarbejdet i forbindelse med decharge for 1998. Kommissionen har opdateret handlingsplanen for 1999, og det understreges i decharge-henstillingen, at Kommissionen fortsat skal følge systematisk op på Revisionsrettens bemærkninger og regelmæssigt rapportere til Rådet om fremskridt i arbejdet. Endelig opfordrer Rådet i henstillingen Kommissionen til at styrke det administrative samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at forbedre finansforvaltningen.

Særberetninger

Revisionsretten har afgivet i alt 29 særberetninger siden udarbejdelsen af årsberetningen for 1998. I vedlagte bilag findes en kortere beskrivelse de særberetninger, som er fundet særligt interessante.

Ad 2) Præsentation fra Kommissionen af arbejdet i relation til sund finansforvaltning (SEM-2000).

Kommissionens program til styrkelse af sund finansforvaltning - SEM 2000-programmet - blev fremlagt i 1995 og er videreført af den nye Kommission. Programmet omfatter bl.a. en styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne vedrørende administration og kontrol. Det ventes, at Kommissær Schreyer vil redegøre for det seneste møde i den særlige SEM 2000-gruppe, der fandt sted den 10. november 2000, samt for fremskridt opnået i det løbende SEM-2000 arbejde. Centrale elementer omfatter Kommissionens handlingsplan til opfølgning på Revisionsrettens bemærkninger, udvikling i samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen om finanskontrol, finanskontrol i kandidatlandene og gennemførelse af aktiviteterne under strukturfondene, Kommissionens arbejde i relation til de administrative reformer, forslag til revision af EU's finansforordning og overgang til aktivitetsbaseret budgetlægning. Der ventes ingen egentlig rådsdrøftelse af dagsordenspunktet.

Ad 3) Orienterende debat om EU's budget 2002.

Det ventes, at Rådet vil have en orienterende debat om EU's budget for 2002 med fokus på generelle spørgsmål relateret til budgetgennemførelsen og budgetdisciplin. For så vidt angår budgetgennemførelsen ventes drøftelsen bl.a. at fokusere på systematisk brug af evalueringer af projekter og programmer samt nedbringelse af omfanget af udestående forpligtelser. Med hensyn til budgetdisciplin ventes drøftelsen primært at omhandle nødvendigheden af at prioritere de tilrådighedværende midler på EU's budget med henblik på overholdelse af de finansielle overslag fastlagt i Berlin i 1999 i forbindelse med Dagsorden 2000. Der ventes ingen egentlig drøftelse af budgetprioriteter på de enkelte politikområder. Det ventes, at der vil blive vedtaget rådskonklusioner om den orienterende debat.

Høring

Rigsrevisionen er i henhold til Traktaten samarbejdspartner for Den Europæiske Revisionsret i Danmark. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager i Rettens revisionsbesøg, når de gennemføres i Danmark, ligesom al korrespondance og kontakt i øvrigt med Den Europæiske Revisionsret sker med og gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisoren vil på den baggrund i lighed med tidligere år udarbejde et notat om årsberetningen til statsrevisorerne.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Sagen er ikke vurderet i forhold til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådets drøftelse har ingen umiddelbare statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat om Revisionsrettens årsberetning forud for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 27. november 2000 i forbindelse med Revisionsrettens årsberetning for 1999. Folketingets Europaudvalg har endvidere i svar på spørgsmål nr. 47 og 48 af 4. december 2000 (alm. Del – bilag 392) modtaget yderligere oplysninger om opfølgningen på Revisionsrettens bemærkninger til budgetgennemførelsen.

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget notat om arbejdet i relation til SEM-2000, senest forud for rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. juni 2000.

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om den orienterende debat.

BILAG

Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om Revisionsrettens særberetning om Kommissionens kontrol af pålideligheden og sammenligneligheden af medlemsstaternes BNI-opgørelse forud for rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 19. januar 2001; om Rettens særberetning vedr. Kommissionens forvaltning af EU-bistand til støtte for udviklingen af menneskerettigheder og demokrati i tredjelande forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 22.-23. januar 2001 og 26.-27. februar 2001; og i forbindelse med dagsordenspunktet om Mellemøsten om Rettens særberetning vedr. forvaltning af programmet for bistand til det palæstinensiske samfund forud for rådsmødet (udenrigsministre) den 26.-27. februar 2001. Herudover påkalder nedenstående særberetninger sig opmærksomhed.

I særberetning nr. 5/00 har Revisionsretten revideret udgifterne i forbindelse med udvidelsen af Domstolens bygning ("Justitspalæet"). Retten konkluderer i sin beretning, at budgetmyndighederne ikke i tilstrækkelig omfang er blevet holdt informeret, og at man fra Domstolens side ikke i tilstrækkelig grad har taget højde for de samlede udgifter i forbindelse med lokaleudvidelsen. Den juridiske og finansielle konstruktion, som Domstolen accepterede i forhold til entreprisen, gjorde det så godt som umuligt at kontrollere gennemførelsen af projektet og føre kontrol med udgifterne. Revisionsretten anbefaler, at der på fællesskabsplan vedtages bestemmelser, der sikrer, at Fællesskaberne fører en gennemsigtig og effektiv politik for bygninger og lokaler.

Revisionsretten har i særberetning nr. 13/00 gennemgået Europa-Parlamentets grupper og løsgængeres regnskaber med henblik på at fastslå, om disse var lovlige og formelt rigtige, samt i en vis udstrækning om den økonomiske forvaltning var forsvarlig. Retten konstaterer i sin rapport en række uregelmæssigheder så som udbetalinger uden bilag (kontrakter kvitteringer og lignende) og medfinansiering af lønninger til Europa-Parlamentets medlemmernes ansatte, der rettelig skulle være finansieret af medlemmernes egen godtgørelse. Retten konkluderer, at det generelt gælder for de politiske grupper, at de ikke har indført regler og mekanismer, der kan sikre, at principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

Revisionsrettens særberetning nr. 14/2000 fokuserer på fællesskabernes målsætning om en grønnere landbrugspolitik. Retten konstaterer, at det endnu ikke er lykkedes Fællesskabet at gøre landbruget væsentligt "grønnere", men at med ændringerne i Dagsorden 2000 er miljøet fortsat højt prioriteter i EU's landbrugspolitik. Retten bemærker, at der har været en række kontrolproblemer forbundet med de hidtidige programmer. Dette skyldes svagheder ved koordineringen af foranstaltningerne og at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem ikke specifikt tager højde for problemstillingerne i forbindelse med miljøprogrammerne.

I Revisionsrettens særberetning nr. 20/2000 vedrørende forvaltningen af den fælles markedsordning for sukker anføres bl.a., at Kommissionen ikke har fremlagt en tilstrækkelig grundig analyse forud for vedtagelsen af en videreførelse af kvoteordningen i 1995. Retten konstaterer, at mange af målene for den fælles landbrugspolitik og den fælles markedsordning er blevet nået, men at EU's forbrugere påføres væsentlige omkostninger i form af høje sukkerpriser, og at der er en strukturbetinget overskudsproduktion og manglende konkurrence

inden for sukkerindustrien. Retten konkluderer, at selvom Kommissionens tjenestegrene generelt anses for at være kompetente og velinformede, er der væsentlige svagheder på det strategiske plan i Kommissionens forslag, beslutninger og handlinger.

**Aktuelt notat vedr. møde i Folketingets Europaudvalg den 9. marts 2001
vedr. møde i ECOFIN den 12. marts 2001**

**Dagsordenspunkt 3: Implementering af stabilitets- og vækstpagten:
Opdaterede stabilitetsprogrammer for Belgien,
Spanien, Luxembourg og Portugal**

Nyt notat

Baggrund:

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og EU-landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som et led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpagten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne opdateres årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om programmet.

På ECOFIN den 12. marts 2001 behandles de opdaterede stabilitetsprogrammer for Belgien, Spanien, Luxembourg og Portugal.

Opdateret stabilitetsprogram for Belgien

Belgien vurderer i sit konvergensprogram, at den offentlige budgetsaldo vil blive forbedret svagt og gradvist gennem hele perioden. Efter budgetunderskud på -0,7 og -0,1 pct. af BNP i henholdsvis 1999 og 2000 ventes et budgetoverskud i 2001 på 0,2 pct. af BNP stigende til 0,6 pct. af BNP frem til 2004. Den offentlige gæld ventes tilsvarende at falde fra 110,6 pct. af BNP i 2000 til 105,8 pct. af BNP i 2001 og herefter gradvist med godt 4 pct. af BNP om året. I tabel 1 er vist nøgletal for de offentlige finanser i Belgien i perioden 1999-2004.

Tabel 1. Makroøkonomiske nøgletal for Belgien

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	50,1	49,6	-	-	-	-
Offentlige udgifter	43,6	42,7	-	-	-	-
Budgetsaldo	-0,7	-0,1	0,2	0,3	0,5	0,6
Strukturel (konjunkturrenset) saldo ¹	-0,4	-0,5	-0,2	0,0	0,3	0,5
Primær saldo (saldo renset for renteudg.) .	6,5	6,9	6,8	6,6	6,4	6,3
Offentlig bruttogæld	116,1	110,6	105,8	101,4	97,2	92,9

1) Kommissionens skøn

Tabel 1.b: Makroøkonomiske nøgletal for Belgien

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	2,7	3,8	2,5	2,5	2,5	2,5
Inflation	1,1	2,5	1,6	1,5	1,5	1,5

Den beskedne forbedring af de offentlige finanser ventes alene at stamme fra et mindre fald i renteudgifterne, hvorimod den primære saldo ventes forringet.

For så vidt angår strukturpolitik, koncentrerer den belgiske regerings indsats sig om reformer af skattesystemet, herunder nedsat personbeskatning med henblik på at stimulere beskæftigelsen. Endelig har Belgien etableret en fond, der skal hjælpe med finansieringen af det stigende antal ældre. Fondens startkapital udgøres af indtægter fra salg af UMTS-licenser.

Kommissionens overordnede vurdering er, at stabilitetsprogrammet overholder

stabilitets- og vækstpakten og dens mellemfristede målsætning, samt de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Kommissionen vurderer, at den belgiske konsolideringsstrategi er nødvendig set i lyset af den store offentlige gæld. Kommissionen udtrykker i den forbindelse bekymring over, at det belgiske budget for 2001 venter en vækst i de offentlige udgifter, som er noget højere end de forudsatte 1,5 pct. Kommissionen vurderer, at ekstra provenu som følge af højere vækst end ventet skal bruges til at nedbringe den høje gæld.

Kommissionen beklager samtidig, at det belgiske stabilitetsprogram ikke er tilstrækkeligt detaljeret til, at Kommissionen kan foretage en mere præcis vurdering af denne udvikling.

Opdateret stabilitetsprogram for Spanien

Spanien vurderer i sit konvergensprogram, at den offentlige budgetsaldo vil blive forbedret gradvist gennem hele perioden, idet der efter budgetunderskud på -1,1 og -0,3 pct. af BNP i henholdsvis 1999 og 2000 ventes budgetbalance i 2001 og overskud på 0,2-0,3 pct. af BNP i perioden 2002-2004. Den offentlige gæld ventes tilsvarende at falde gradvist fra 61,1 pct. af BNP i 2000 til 58,9 pct. af BNP i 2001 og under 50 pct. af BNP i 2004. Tabel 1.a og 1.b viser nøgletal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Spanien i perioden 1999-2004.

Tabel 1.a: Makroøkonomiske nøgletal for Spanien

Offentlige finanser (pct. af BNP)	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	40,0	40,4	40,6	40,6	40,4	40,3
Offentlige udgifter (excl. renter)	41,1	40,7	40,6	40,4	40,1	40,0
Budgetsaldo	-1,1	-0,3	0,0	0,2	0,3	0,3
Strukturel (konjunkturrenset) saldo	-1,1	-0,6	-0,4	-0,1	0,1	0,1
Offentlig bruttogæld	63,3	61,1	58,9	56,6	52,8	49,6

Tabel 1.b: Makroøkonomiske nøgletal for Spanien

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst	4,0	4,0	3,6	3,2	3,2	3,2
Beskæftigelsesvækst	3,6	3,0	2,5	2,1	2,1	2,1
Ledighed, pct. af arb.styrke	15,9	14,2	12,7	9,5	9,5	9,5
Inflation (BNP-deflator)	2,9	2,8	2,3	2,5	2,5	2,5

De offentlige indtægter ventes at stige lidt i forhold til BNP fra 2000 til 2001 for herefter at falde lidt igen frem mod 2004, mens de offentlige udgifter i forhold til BNP ventes at udvise et gradvist fald, der ialt udgør omkring 0,7 procentpoint fra 2000 til 2004. Forbedringen af de offentlige finanser skyldes hovedsageligt kontrol med de primære offentlige udgifter, der giver plads til en stigning i de offentlige investeringer. Spaniens nye interne stabilitetspagt skal sikre, at såvel staten som de lokale myndigheder bidrager til forbedringen af de offentlige finanser.

De senere års høj vækst i beskæftigelsen ventes at fortsætte i et mere moderat tempo, og ledigheden skønnes at falde fra 14,2 pct. i 2000 til 12,7 pct. i 2001 og 9,5 i løbet af perioden 2002-2004.

For så vidt angår strukturpolitik, koncentrerer den spanske regerings indsats sig primært om reformer på produktmarkederne, herunder specielt effektivisering af forsyningsindustrier, såsom energi og telekommunikation, og en styrkelse af konkurrencemyndighederne. Endvidere vil der på arbejdsmarkedsområdet blive taget initiativ til en social dialog, der skal bidrage til, at lønudviklingen følger produktivitetsudviklingen, ligesom der vil blive gjort en særlig indsats for aktivering af kvinder, den ældre del af arbejdsstyrken og de lavtuddannede.

Kommissionens vurdering er, at stabilitetsprogrammet overholder stabilitets- og vækstpagten og dens mellemfristede målsætning om en budgetsaldo, der i gennemsnit er i balance eller overskud, samt de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Kommissionen vurderer dog, at hvis inflationspresset bliver stærkere end ventet, så må de spanske myndigheder være klar til at stramme finanspolitikken yderligere.

Kommissionen konstaterer, at stabilitetsprogrammet ikke giver nogen specifik information om den spanske regerings indsats for at håndtere udfordringerne fra den stigende ældrebeholdning og finder, at stabilitetsprogrammet burde behandle dette emne, da den demografiske udvikling har relativt stor effekt på de offentlige finanser i Spanien.

Opdateret stabilitetsprogram for Luxembourg

Luxembourg forventer i sit opdaterede stabilitetsprogram at fastholde overskuddet fra tidligere år på de offentlige finanser. Dog vil overskuddet være faldende fra 4,4 pct. af BNP i 1999 til 2,5 pct. af BNP i 2003. Den konjunkturrensede offentlige budgetsaldo ligger for årene 2000-2003 på 1,8 til 1,9 pct. af BNP.

Der angives ikke tal for den offentlige gæld.

Tabel 2.a og 2.b viser makroøkonomiske nøgletal for hhv. de offentlige finanser og øvrige nøgletal for Luxembourg for perioden 1999-2003.

Tabel 2.a: Makroøkonomiske nøgletal for Luxembourg

Offentlige finanser, pct. af BNP	1999	2000	2001	2002	2003
Offentlige indtægter	47,3	44,1	42,6	41,6	41,2
Offentlige udgifter, inkl. renter	42,9	41,1	39,8	39,1	38,8
Budgetsaldo	4,4	3,0	2,6	2,5	2,5
Konjunkturrenset budgetsaldo ⁽²⁾	...	1,9	1,8	1,9	1,8
Offentlig gæld ⁽¹⁾	6,0	5,5	...	...	...

- 1) Den offentlige gæld er ikke angivet i Luxembourgs stabilitetsprogram. Gælden fra 1999 er oplyst til at være 6,0 pct. af BNP, mens den af Kommissionen anslås at være på 5,5 pct. af BNP i 2000.
- 2) Kommissionens beregning.

Tabel 2.b: Makroøkonomiske nøgletal for Luxembourg

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003
BNP-vækst, pct.	7,5	8,3	5,2	5,3	5,8
Ledighed, pct. af arbejdsstyrken	2,9	2,7	2,6	2,6	2,5
Inflation (CPI)	1,0	3,1	2,2	1,7	2,0

- 1) Kommissionens beregning.

På indtægtssiden er der planlagt en skattereform for 2001-2002, som sænker personbeskatningen i varierende grad for alle indkomstgrupper. Skattereformen forventes sammen med den forventede faldende vækstrate i BNP at mindske de offentlige indtægter for 2001-2003.

De offentlige udgifter i pct. af BNP forventes at falde fra 42,9 pct. af BNP i 1999 til 38,8 pct. af BNP i 2003. De offentlige udgifter forventes i gennemsnit over perioden 2001-2003 at stige med 4 pct.

Ledigheden forventes at være svagt faldende fra 2,9 pct. i 1999 til 2,5 pct. i 2003. Inflationen i 2000 på 3,1 pct. ligger et stykke over niveauet på 1,0 pct. i 1999, men forventes at igen falde til mellem 2,2 og 1,7 pct. i perioden 2001-2003.

Kommissionen vurderer, at i lyset af den lave arbejdsløshed og accelererende lønstigninger er det problematisk, at Luxembourg fører en konjunkturmedløbende finanspolitik. Derfor skal regeringen være klar til at stramme finanspolitikken såfremt inflationsrisici bliver tydeligere.

Luxembourgs stabilitetsprogram beskæftiger sig ikke med aldringsproblematikken, hvilket Kommissionen påpeger vil være ønskeligt i næste opdatering.

Opdateret stabilitetsprogram for Portugal

Portugal venter i sit opdaterede stabilitetsprogram, at der vil ske en gradvis forbedring af den offentlige budgetsaldo fra et underskud på 2 pct. i 1999 og 1,5 pct. i 2000 til et underskud på 1,1 pct. i 2001. Med balance på de offentlige budgetter i 2004. Tabel 1 viser tal for de offentlige finanser og øvrige makroøkonomiske nøgletal for Portugal.

Den overordnede strategi for finanspolitikken sigter mod reform af de offentlige udgifter, der giver en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne, en skattereform der sænker skattesatserne, men samtidig udvider skattebasen, samt gennemførelse af et privatiseringsprogram for forskellige offentlige virksomheder.

Tabel 1.a: Makroøkonomiske nøgletal for Portugal

Offentlige finanser, pct. af BNP	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Offentlige indtægter	43,2	45,3	45,7	45,8	46,0	46,0
Skatte og afgifter	41,0	42,7	43,1	43,5	44,0	44,3
Offentlige udgifter	45,2	46,8	46,8	46,6	46,3	46,0
Primære driftsudgifter	35,5	37,5	37,0	37,0	37,0	36,9
Primær budgetsaldo	1,2	1,7	2,0	2,4	2,7	3,0
Renteudgifter	3,2	3,2	3,2	3,2	3,0	2,9
Budgetsaldo ¹⁾	-2,0	-1,5	-1,1	-0,7	-0,3	0,0
Offentlig bruttogæld	55,4	55,6	53,4	51,5	49,8	48,1

1) For 2000 inklusive indtægter fra salg af UMTS-licenser svarende til 0,4 pct. af BNP.

Tabel 1.b: Makroøkonomiske nøgletal for Portugal

Øvrige nøgletal	1999	2000	2001	2002	2003	2004
BNP-vækst, pct.	3,1	3,3	3,3	3,2	3,2	3,2
Prisstigningstakt, BNP-deflator ...	2,9	2,3	3,6	3,0	2,8	2,6
Output gap ¹⁾	-0,1	0,2	0,1	0,2	0,2	0,2
Konjunkturrenset primær saldo ¹⁾ ..	1,3	1,3	2,0	2,4	2,6	2,8
Konjunkturrenset budgetsaldo ¹⁾²⁾	-1,9	-1,9	-1,2	-0,8	-0,4	-0,1

1) Kommissionens beregning.

2) Ekskl. provenu fra salg af UMTS-licenser i 2000 svarende til 0,4 pct. af BNP.

Anm.: Programmet indeholder ikke oplysninger om den ventede udvikling i beskæftigelse, ledighed mv.

Den offentlige bruttogæld i forhold til BNP ventes at aftage forholdsvis jævnt fra 55,6 pct. af BNP i 2000 til 53,4 pct. i 2001 og 48,1 pct. i 2004. Væksten i BNP

er den væsentligste forklaring på dette.

En skattepakke vedtaget i december 2000 medfører en vis sænkning af personskattesatserne, men samtidig en udvidelse af skattebasen. Desuden indeholder skattepakken flere tiltag til bedre bekæmpelse af skatteunddragelse, herunder øget adgang til bankoplysninger for skattemyndighederne.

Stabilitetsprogrammet annoncerer desuden tiltag til forbedret udgiftskontrol. Det gælder blandt andet introduktion af aktivitetsbaserede budgetter, flerårige budgetter og forbedret revision.

Et privatiseringsprogram for perioden 2000-2002 er vedtaget, og der vil ske privatiseringer indenfor blandt andet elforsyningen, forsikring, lufthavne og telekommunikation. I 2001 ventes indtægterne fra privatiseringer at udgøre 0,7 pct. af BNP.²

Kommissionen advarer om, at løn- og prisstigningerne i Portugal ligger højere end i de fleste andre EU-lande, og at dette svækker konkurrenceevnen. Derfor bør myndighederne søge at nedbringe pris- og lønstigningerne.

Kommissionen stiller sig kritisk til den opnåede budgetkonsolidering i 2000. I de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer fra 2000 hedder det bl.a., at finanspolitikken som et minimum bør tage sigte på at opnå "målsætningen med et underskud på 1,5 pct. af BNP i 2000, hvilket forudsætter en streng kontrol med de primære udgifter, som er steget betydeligt igennem de senere år."

Underskuddet blev 1,4 pct. i 2000. Dette tal medregner imidlertid provenu fra salg af UMTS-licenser på 0,4 pct. af BNP, der oprindeligt ikke var indeholdt i budgettet og derfor heller ikke i de 1,5 pct., der er anført i retningslinjerne. Endvidere steg de primære offentlige udgifter i forhold til BNP med 0,5 pct.point mere end planlagt. På disse to punkter var finanspolitikken i 2000 derfor ikke i overensstemmelse med anbefalingerne i de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

For så vidt angår finanspolitikken i 2001 bemærker Kommissionen, at der fraregnet provenu fra UMTS-licenser sker en forbedring af budgetsaldoen (i forhold til BNP) med 0,8 pct.point, hvilket vurderes som en passende stramning af finanspolitikken. Kommissionen påpeger imidlertid, at opnåelse af dette budgetmål er en stor udfordring og ikke mindst kræver en streng kontrol med de primære udgifter. Kommissionen peger her på behovet for en stramning af de budgetmæssige procedurer, specielt hvad angår udgiftskontrol.

Portugal ventes ikke at opfylde stabilitets- og vækstpaktens mellemfristede budgetmål før end i 2003. I de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer fra 2000 hedder det, "da væksten fortsat er stærk at opnå budgetstillinger tæt på balance eller i overskud tidligere end planlagt i de ajourførte stabilitets- og konvergensprogrammer og som generel regel i 2001, således at der opnås en tilstrækkelig margen til at klare følgerne af en ugunstig konjunkturmæssig udvikling". De portugisiske myndigheder bør derfor gøre deres yderste for at opnå bedre resultater end det planlagte og i den næste opdatering af det portugisiske stabilitetsprogram, forventes den portugisiske regering at introducere konkrete tiltag til at opnå en hurtigere konsolidering af budgettet

Kommissionen beklager, at stabilitetsprogrammet ikke indeholder information om de offentlige finanser set i lyset af aldringen af befolkningen. Kommissionen vurderer, at Portugal her står overfor en stor udfordring mht. den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser, og at der blandt andet vil blive behov for ændringer i pensionssystemet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Danmark fremlægger sit eget konvergensprogram, der indeholder en vurdering af udviklingen i de offentlige finanser i Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i ECOFIN-rådet. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination, der gennemføres på fællesskabsplan.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notater om dette års opdaterede stabilitetsprogrammer for Belgien, Spanien, Luxembourg og Portugal.

Folketingets Europaudvalg har modtaget notater vedrørende tidligere opdaterede stabilitetsprogrammer for Belgien og Spanien forud for mødet i Europaudvalget den 25. februar 2000 og tidligere opdaterede stabilitetsprogrammer for Luxembourg og Portugal forud for mødet den 10. marts 2000.

Dato : 2. marts 2001

Dagsordenspunkt 4. Galileo

På ECOFIN den 12. marts 2001 ventes en drøftelse af finansieringen af udgifterne til det civile europæiske satellitnavigationssystem, Galileo.

Kommissionen fremlagde i 1998 og 1999 to meddelelser vedrørende udvikling af Galileo.

På transportministerrådsmødet den 17. juni 1999 igangsatte Rådet en definitionsfase vedrørende et sådant europæisk satellitnavigationssystem.

Definitionsfasen udløb med udgangen af 2000. Til brug for Rådets beslutning om iværksættelse af selve projektet fremlagde Kommissionen den 22. november 2000 en rapport om resultaterne af projektets definitionsfase.

Af rapporten fremgår det, at det foreslås, at systemets "hardware" udgøres af et rumsegment bestående af 30 satellitter kredsende i MEO (Medium Earth Orbit)-planer i højde på godt 23.000 km og et jordbaseret kontrolsegment bestående af et antal "up-link-stations", kontrolcentre og referencestationer i og uden for Europa, der har til formål at indsamle og validere signalernes pålidelighed og integritet.

For så vidt angår serviceydelser vil systemet kunne tilbyde a) en frit tilgængelig positionerings- og timingservice uden betaling, der retter sig mod massemarkeder b) en kommerciel service til professionel brug (f.eks. styring af virksomheders køretøjer og opkrævning af vejbenyttelsesafgifter og c) en service reserveret til offentlige tjenester (f.eks. eftersøgnings- og redningstjenester) med en særlig høj grad af garanti og integritet.

De samlede udgifter til projektets videre udvikling og igangsætning oplyses af Kommissionen til 3.200 mio. EURO, som fordeler sig med 1.100 mio. EURO til udviklings- og testfasen (2001-2005) og 2.100 mio. EURO til igangsætningsfasen (2006-2007). Driftsudgifterne er beregnet til 220 mio. EURO fra 2008 og fremefter.

Finansieringen af udgifterne til udviklings- og testfasen skal efter planen fordeles mellem EU's TEN-budget og ESA med 550 mio. EURO til hver. Hertil kommer et beløb på 30 mio. EURO fra EU's 5. rammeprogram for forskning og evt. et endnu ikke fastlagt beløb fra 6. rammeprogram for forskning til dækning af udgifter til lokale elementer m.v. For så vidt angår udgifterne til igangsætningsfasen er det planen, at 600 mio. EURO skal betales af offentlige midler fra EU og ESA, mens 1.500 mio. EURO skal tilvejebringes gennem public-private partnerships.

Der er som led i definitionsfasen udarbejdet en cost-benefit-analyse, som viser, at der er betydelige samfundsøkonomiske gevinster forbundet med gennemførelsen af projektet.

Der har ligeledes som led i definitionsfasen været ført drøftelser med USA og Rusland med henblik på indgåelse af aftaler om fremtidigt samarbejde om satellitnavigation.

Sagen var på dagsordenen på transportministerrådsmødet den 21. december 2000 på grundlag af Kommissionens rapport om resultaterne af definitionsfasen.

På grund af uenighed mellem Kommissionen og en række medlemslande om betingelserne for igangsættelse af Galileo-projektets udviklings- og testfase blev der imidlertid ikke truffet beslutning herom.

Det svenske formandskab har herefter fremlagt en arbejdsplan med henblik på at tilvejebringe grundlaget for en beslutning vedrørende iværksættelse af projektet.

Planen indebærer, at der skal tilvejebringes

- en fuldstændig vurdering af de samlede omkostninger ved projektet
- en uafhængig vurdering af Kommissionens cost-benefit analyse af projektet
- definitioner af de services Galileo-systemet vil kunne tilbyde

- en midlertidig ledelsesstruktur
- principperne for projektets endelige organisationsstruktur.

I planen lægges der op til, at der på transportministerrådsmødet den 4.-5. april 2001 skal træffes beslutning om den videre vej frem, således at der inden årets udgang vil kunne træffes en endelig beslutning om, hvorvidt projektet skal iværksættes.

Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere af trafikministeren været nævnt til orientering på møderne i Folketingets Europaudvalg den 26. marts 1999, den 1. oktober 1999, den 3. december 1999, den 24. marts 2000, den 23. juni 2000 og den 29. september 2000 samt med henblik på forhandlingsoplæg den 11. juni 1999 (iværksættelse af definitionsfasen) og den 15. december 2000.